

BULETIN PAROHIAL HRISOSTOMUL NR. 569, 4 – 10 AUGUST 2025

Parohia Ortodoxă Sfântul Ioan Gură de Aur

Str. Porțile de Fier nr. 52, 400569 Cluj-Napoca
web: www.parohiasfantulioanguradeaur.ro
Email: parohiasf.ioanguradeaur@yahoo.com
Preot paroh: Bogdan Sergiu Marian
Telefon: 0264 571 943 & 0741 121 029

PROGRAM LITURGIC – SĂPTĂMÂNA A IX-A DUPĂ RUSALII

Luni,
4 VIII 2025

Ora 6.30: Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur
Ora 18.00: Acatistul Sf. Ioan Gură de Aur
Ora 18.30: Vecernia

Marti,
5 VIII 2025

Ora 19.00: Paraclisul Maicii Domnului
Ora 6.30: Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur
Ora 18.00: Acatistul Sf. Ioan Gură de Aur
Ora 18.30: Vecernia mare cu litie

MIERCURI,
6 VIII 2025
SCHIMBAREA LA FAȚĂ
A DOMNULUI NOSTRU
IISUS HRISTOS

Ora 19.15: Paraclisul Maicii Domnului
ORA 7.30: UTRENIA
ORA 9.10: ACATISTUL MÂNTUITORULUI
ORA 9.30: LITURGHIA SF. IOAN GURĂ DE AUR
ORA 16.30: ACATISTUL SF. IOAN GURĂ DE AUR
ORA 17.00: VECERNIA
ORA 17.30: TAINA SFÂNTULUI MASLU
ORA 19.30: PARACLISUL MAICII DOMNULUI

Joi,
7 VIII 2025

Ora 6.30: Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur
Ora 18.00: Acatistul Sf. Ioan Gură de Aur
Ora 18.30: Vecernia

Vineri,
8 VIII 2025

Ora 19.00: Paraclisul Maicii Domnului
Ora 6.30: Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur
Ora 18.00: Acatistul Sf. Ioan Gură de Aur
Ora 18.30: Vecernia

Sâmbătă,
9 VIII 2025

Ora 19.00: Paraclisul Maicii Domnului
Ora 6.30: Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur
Ora 18.00: Acatistul Sf. Ioan Gură de Aur
Ora 18.30: Vecernia mare

DUMINICA,
10 VIII 2025,
A IX-A DUPĂ RUSALII
(UMBLAREA PE MARE–
POTOLIREA FURTUNII)

Ora 19.00: Paraclisul Maicii Domnului
ORA 7.15: ACATISTUL MÂNTUITORULUI
ORA 7.45: UTRENIA
ORA 9.30: LITURGHIA SF. IOAN GURĂ DE AUR
ORA 14.30: ACATISTUL SF. IOAN GURĂ DE AUR
ORA 15.00: VECERNIA
ORA 15.30: PARACLISUL MAICII DOMNULUI

Troparul Schimbării la Față a Domnului nostru Iisus Hristos

Schimbă-te-ai la Față în munte, Hristoase Dumnezeule, arătându-le ucenicilor Tăi slava Ta, pe cât li se putea. Strălucește și nouă, păcătoșilor, lumina Ta cea pururea fiitoare, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Dătătorule de lumină, slavă Ție.

Anunțuri

Mulțumim celor care s-au implicat în perioada **7 iulie 2014 – 11 noiembrie 2017** la bunul mers al **lucrărilor de construcție** la lăcașul de închinare aflat sub ocrotirea Sf. Ioan Gură de Aur. Din **25 august 2020** au început **lucrările de pictură**, continuate între **12 iulie – 20 septembrie 2021**, reluate din **14 martie până în 17 decembrie 2022**, apoi între **20 noiembrie 2023 – 16 decembrie 2023** și respectiv din **13 martie până în 10 octombrie 2024**. Vă rugăm să contribuiți, și pe mai departe, după posibilități, la împodobirea bisericii parohiale!

Programul poate suferi modificări datorită unor situații neprevăzute

Texte din Sfânta Scriptură

Miercuri, 6 august,

***Schimbarea la Față a Domnului, Dumnezeului și
Mântuitorului nostru Iisus Hristos***

La Liturghie Evanghelia după Matei XVII, 1-9:

În vremea aceea a luat Iisus cu Sine pe Petru și pe Iacov și pe Ioan, fratele lui, și i-a dus într-un munte înalt, de o parte. Și S-a schimbat la față înaintea lor și a strălucit fața Lui ca soarele, iar veșmintele Lui s-au făcut albe ca lumina. Și iată, Moise și Ilie s-au arătat lor, vorbind cu Dânsul. Și, răspunzând, Petru a zis lui Iisus: Doamne, bine este să fim noi aici; dacă voiești, vom face aici trei colibe: Ție una, și lui Moise una, și lui Ilie una. Dar, pe când el vorbea, un nor luminos i-a umbrat și, iată, glas din nor zicând: Acesta este Fiul Meu Cel iubit, întru Care am binevoit; de Acesta să ascultați! Și auzind, ucenicii au căzut cu fața la pământ și s-au spăimântat foarte tare. Dar Iisus S-a apropiat de ei și, atingându-i, le-a zis: Sculați-vă și nu vă temeți! Și, ridicându-și ochii lor, nu au văzut pe nimeni decât numai pe Iisus singur. Și pe când se coborau din munte, Iisus le-a poruncit, zicând: Nimănui să nu spuneți ceea ce ați văzut, până când Fiul Omului va învia din morți.

Duminica a IX-a după Rusalii

La Liturghie Evanghelia după Matei XIV, 22-34:

În vremea aceea, Iisus a silit pe ucenici să intre în corabie și să treacă înaintea Lui pe țărnul celălalt, până ce va da drumul mulțimilor. Iar El, dând drumul mulțimilor, S-a suit în munte, ca să Se roage deosebi. Și făcându-se seară, era singur acolo. Iar corabia era deja în mijlocul mării, fiind învăluită de valuri, căci vântul era împotriva. Iar la a patra strajă din noapte, a venit la ei Iisus, umblând pe mare. Văzându-L umblând pe mare, ucenicii s-au înspăimântat, zicând că e nălucă, și de frică au strigat. Dar El le-a vorbit îndată, zicându-le: Îndrăzniți, Eu sunt; nu vă temeți! Atunci Petru, răspunzând, a zis: Doamne, dacă ești Tu, poruncește să vin la Tine pe apă. El i-a zis: Vino! Iar Petru, coborându-se din corabie, a mers pe apă și a venit către Iisus. Dar văzând vântul, s-a temut și, începând să se scufunde, a strigat, zicând: Doamne, scapă-mă! Iar Iisus, întinzând îndată mâna, l-a apucat și a zis: Puțin credinciosule, pentru ce te-ai îndoit? Și suindu-se ei în corabie, s-a potolit vântul. Iar cei din corabie I s-au închinat, zicând: Cu adevărat Tu ești Fiul lui Dumnezeu. Și, trecând dincolo, au venit în pământul Ghenizaretului.

Comoara înțelepciunii

preluată din marturieathonita.ro, vineri, 1 august 2025

Pregătirea pentru rugăciune

Tot ce a gândit sufletul nostru înainte de ceasul rugăciunii în mod necesar ne vine în minte când ne rugăm. De aceea, cum vrem să fim găsiți când ne rugăm, așa să ne pregătim înainte de timpul rugăciunii. Când suntem în rugăciune, ne apar în minte și plutesc în fața ochilor noștri aceleași gânduri dinainte: fapte, vorbe, sentimente de mânie, tristețe, poftă sau chiar răs prostesc, care, lucru rușinos de spus, poate fi stărnit de amintirea vreunui fapt sau a vreunei vorbe de mai înainte.

De aceea, înainte de rugăciune, să alungăm în grabă din adâncul inimii noastre tot ceea ce nu voim să ne vină în minte când ne rugăm. Numai așa vom putea îndeplini acel precept apostolic: *Rugați-vă fără întrerupere* (I Tesaloniceni 5, 17) și *în tot locul ridicând mâini curate, fără ură și fără preget* (I Timotei 2, 8). Niciodată nu vom putea îndeplini această poruncă dacă mintea noastră nu va fi hrănită neîntrerupt prin contemplarea lui Dumnezeu Cel Atotputernic, ferită de orice atingere cu viciile și practicând virtuțile ca pe niște bunuri firești.

Felul sufletului nostru se aseamănă destul de bine cu un fulg foarte mic sau cu o pană foarte ușoară. Acestea, dacă nu au fost distruse sau îmbibate de umezeala venită din afară, se înalță spre cer aproape natural, prin mobilitatea propriei lor substanțe, la cea mai mică suflare.

Dar, dacă au fost îngreunate de vreo umezeală care le-a cuprins sau a pătruns în ele, răpindu-li-se puterea de mișcare, nu numai că nu vor mai putea zbura în văzduh, dar chiar vor coborî în adâncurile pământului, din cauza greutateii pe care le-a dat-o umezeala. La fel și mintea noastră, dacă nu s-a îngreunat, stricată de umezeala poftelor vătămătoare, de vicii și de grijile lumii acesteia, se va înalța către cele de sus la cea mai ușoară suflare a meditației duhovnicești, ajutată în chip natural de puritatea sa, și, părăsind cele de jos și pământeste, se va muta la cele cerești și nevăzute.

De aceea suntem sfătuiți destul de limpede de îndemnurile Domnului: *Vedeți să nu se îngreuneze inimile voastre în desfrânare, în beție și în grijile lumești* (Luca 21, 34). Astfel, dacă voim ca rugăciunile noastre să pătrundă nu numai în ceruri, ci chiar deasupra cerurilor, să ne curățim mintea murdărită de toate viciile pământești și de gunoiul patimilor, pentru a-i reda ușurința naturală. Numai astfel rugăciunea se va înalța la Dumnezeu, fără să fie trasă înapoi de greutatea vreunui viciu.

Să remarcăm totuși cauzele pe care Domnul le-a atribuit îngreunării minții. El n-a numărat printre acestea nici adulterele, nici desfrânările, nici omuciderile, nici blasfemiile, nici hoțiile, pe care toți le știu că sunt ucigătoare și vrednice de osândă, ci desfrânarea în mâncare, starea de beție și grijile sau preocupările lumești. (...)

După litera Scripturii, acestea trei, dacă le săvârșim, îngreunează sufletul, îl depărtează de Dumnezeu și-l apasă către cele pământești.

Sfântul Ioan Casian, *Convorbiri*, Cartea a noua, Cap. III. 3 – V, 2, în *Părinți și Scriitori Bisericești*, vol. 21